

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.03.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Йонита Цанкова

при участието на прокурора Христовозова, като разгледа дело номер **9095** по описа за **2010** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. В. Луканова срещу решение /без номер/ от 08.10.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 1518/2010 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна колегия, 21 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 136293/07.12.2009 г., издадено от ВНД Заместник-началник на Отдел „ПП” – С.. С атакувания съдебен акт, жалбата е оставена без разглеждане, в една от частите си като недопустима.

С посоченото НП на касатора наложено административно наказание „глоба” в размер на 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, и са отнети 7 контролни точки на основание Наредба № Из-1959/2007 г. Наложено е друго наказание, а именно „глоба” в размер на 10 лева, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, за извършено нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, поради нарушение на закона. Твърди се, че съдът не е преценил всички събрани по делото доказателства и необосновано е кредитирал едни, за сметка на други.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител.

Представителят на С. счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетели са разпитани актосъставителя и лице посочено от жалбоподателя, които са били и очевидци на нарушението. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 08.11.2009 г., около 14,53 часа, в гр. С., по Околовръстен път, Л е управлявала л.а. „Х” с ДК № СА 8431 ВН от БУ. „Б” към БУ. „Черни връх”. На посочения пътен участък срещу бензиностанция ОМВ съществува ограничение на скоростта, означено със знак В 26 - 60 км/ч. При наличие на това ограничение, жалбоподателката управлявала автомобила със скорост 92 км/ч. Същата била сама в автомобила и се движела самостоятелно в лявата пътна лента. През това време, на процесното място служители на отдел „Пътна полиция” – С., изпълнявали служебните си задължения по контрол на спазването на ЗДвП, като засичали скоростта на движещите се автомобили, използвайки радарен скоростомер TR 4 № 236 - успешно преминал проверка на 17.02.2009 г., с валидност 12 месеца. Уредът засякъл, че скоростта, с която Л е управлявала процесния автомобил е 92 км/час, при ограничение от 60 км/час. Тя била спряна за проверка и ѝ били показани данните, отчетени от радара. При проверката на документите било установено, че жалбоподателката не носи контролен талон към СУМПС.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 136293/08.11.2009 г., връчен на Л, която го е подписала без възражение. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение Л е била уведомена чрез изпращане на съобщение, което е получено на адреса на пълномощника ѝ, адвокат Б. на 25.10.2010 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 08.11.2010 г. /вх. 33870/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалите са събрани доказателства. Направените от СРС

изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. СРС, следвайки принципа на търсене на обективната истина е допуснал събирането на доказателства по искане на жалбоподателя. В решението са изложени ясни мотиви, относно това защо следва да се даде предимство на показанията на актосъставителя. В показанията на Хусеин се открива вътрешна противоречивост и алогичност. Същите отразяват негови умозаклучения, а не непосредствени възприятия на факти от действителността. Дори да се приеме, че свидетелят се е намирал на мястото, където сочи на процесната дата и е управлявал автомобил, зад този на жалбоподателката, е невъзможно той да преценява с каква скорост се е движела тя, при наличие на данни, измерени с предназначен за това уред.

От друга страна, с изменения на ЗДвП / ДВ, бр. 10 от 2011 г./, е изменена и разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. Предвижда различен размер на налаганата глоба при извършване на нарушения от типа на процесното, като е отпаднало и наказанието „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец”. Следователно, е необходимо да бъде приложен чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, според който се прилага по-благоприятната нормативна разпоредба за нарушителя при промяна в законодателството преди влизане в сила на наказателното постановление.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила, в частта, в която е потвърдено оспореното НП, относно налагането на административно наказание „глоба” в размер на 150 лева и да се отмени в частта, в която с него е потвърдено наказанието „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец”, като по същество се отмени и НП в тази му част.

Правилно жалбата в частта срещу НП, с което е наложено административно наказание „глоба” в размер на 10 лева е оставена без разглеждане, предвид на разпоредбата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, **Административен Съд С. – град, XII касационен състав,**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 08.10.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 1518/2010 г. на С Районен Съд – Наказателна колегия, 21 състав, в частта, в която е потвърдено оспореното НП, относно налагането на касатора на административно наказание „глоба” в размер на 150 лева.

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 08.10.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 1518/2010 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна колегия, 21 състав, в частта, в която е потвърдено наказателно постановление № 136293/07.12.2009 г., издадено от ВНД Заместник-началник на Отдел „ПП” – С., с което на касатора е наложено наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец”, като вместо него постановява,

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 136293/07.12.2009 г., издадено от ВНД

Заместник-начални на Отдел „ПП” – С., в частта, с която на касатора е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец”. Решението е окончателно.